

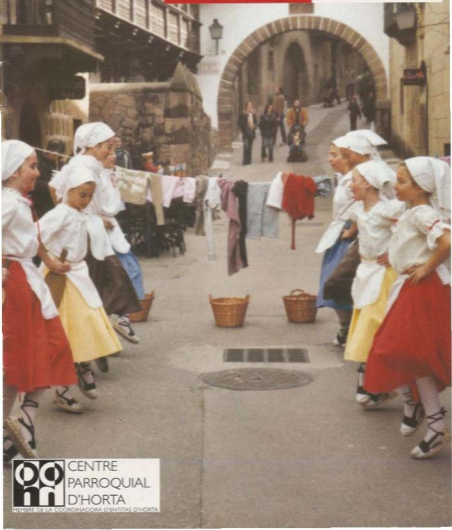
100 anys
ANNEXIÓ D'HORTA
& BARCELONA
1904 - 2004

Núm. 79

Any XX

ABRIL 2004

Els Lluïsos d'Horta

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

INSTITUT D'ESTUDIS I INVESTIGACIÓ DE LA CULTURA D'HORTA

SUMARI

Poesia	2
El nostre Consiliari	3
Necrològiques	4
Racó del centenari	5
Diada de la dona	5
Parlant una mica de tot	6
Esbart folklòric d'Horta	7
Teatre	7
Entrevista	8
Cinema	9
Fotografia	10
El racó dels Lluisos	10
El raonament infantil	11
VAI, vocalia d'animació infantil	12
Tennis de Taula	13
Aquest món tan nostre	14

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
- Departament de Benestar Social: 900 300 500
- Im senso: 91 363 89 09
- Informació Municipal: 010
- Informació Telefònica: 1003
- Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluissoshorta.org

<http://www lluissoshorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Cabacés, Magdalena	Serra, Dora
Caminal, Jaume	Sitjà, Anna
Gausachs, Manuel	Solí i Sans, Pere
Geis, mossèn Camil	Solí i Serra, Pere
Lara, Carmina	Tennis taula, secció
Magrans i Breu, Josep	Terrades, Ricard
Puchal, Antoni	Terrats i Oliver, mossèn Mateu
Reguard, Montserrat	Valls, Xavier (dibuix)
Rimblas, Toni	
Saló, Mercè	

Imprimeix: El Tinter. SAL
D.L.: B-12.935-89

Dibuix original de Xavier Valls

A LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

S'alçaven les columnes per fer-vos un palau.
Així que són alçades us troben massa gran.
Demanen una volta, no saben on trucar:
només els serviria la volta del cel blau.
Els àngels invisibles vestits de núvols blancs,
faran tot de dibuixos amb llur aletejar,
i el vostre palau gòtic, superba catedral
de cingles i carenes, abarroquejaran!
Mossèn Camil Geis

*(Hem recuperat aquesta pàgina del butlletí
Ideal, número 16, any 1945)*

Tintoreria Industrial
PENALBA

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

EL DIÀLEG INTERRELIGIÓS

Coincidint amb el Fòrum Universal de les Cultures, tindrà lloc a Barcelona, del 7 al 13 de juliol de 2004, la trobada del Parlament de les Religions del Món.

Forum BARCELONA 2004

Es tractarà d'una crulla de camins espirituals, d'un espai on parlar i intercanviar experiències amb l'afany de compartir, enriquir-se mútuament i treballar plegats per fer front als problemes de la humanitat. El treball simultani de 8.000 participants estarà conduït pel lema: "Camins per la Pau: la saviesa d'escoltar, la força del compromís". A través de diferents formes de trobades (tallers, conferències, semin-

aris, debats, celebracions...) es treballarà sobre la indagació de la pròpia identitat, el diàleg amb l'altre i la preocupació pels grans problemes de la humanitat. L'objectiu principal serà ajudar a assumir que només una escolta sincera permet ampliar els nostres horitzons, i que s'imposa l'esforç conjunt, la creativitat i la capacitat d'afrontar el risc perquè les creences i actituds es concretin en compromisos que consolidin allò que de més humà hi ha en nosaltres.

Hi ha un poderós argument teològic per a defensar avui la urgència del diàleg interreligiós: es tracta de l'origen comú de tots els éssers humans creats a imatge d'una Divinitat que segella una aliança alhora única amb cada ésser humà i universal amb tota la humanitat. L'Absolut crida cada ésser humà pel seu nom: la fe és la resposta personal a aquesta crida que compromet totalment la vida del creient. La fe religiosa és, per essència, un diàleg, i cada confessió religiosa una crulla on els creients poden trobar-se i cercar junts els diversos camins que menen vers la Divinitat i vers la humanitat.

Més que mai, tot constatant la progressiva complexitat del nostre món, ens adonem que cal repensar els nostres posicionaments pel que fa a la diversitat religiosa, i que s'imposa el descobriment de l'altre, és a dir, d'aquell que reclama ser respectat com a irreduïblement diferent. No totes les cultures entenen el mateix per religió, Divinitat, ètica, drets humans, persona... Només podrem obrir-nos a aquestes diferents cosmovisions si, a través del diàleg, ens obrim a l'alteritat que no ha de ser assimilada.

Avui el diàleg entre les savieses espirituals s'imposa com un desafiament clau del qual depèn la naturalesa i la credibilitat de la fe i del testimoniatge dels creients de totes les tradicions. Les trobades adopten les formes més diverses (des de l'intercanvi intel·lectual fins a la pregària en comú o el compromís conjunt), però és en l'escolta pacient i mútua on les tradicions religioses són convidades a una recerca en profunditat de respostes a les qüestions que la gent d'avui es planteja.

Quan sembla que alguns busquen dividir la família explotant les diferències entre els pobles, el món té més necessitat que mai de gent compromesa que defensi fermament la via del diàleg i rebutgi la lògica caricaturesca del xoc de civilitzacions. En aquest sentit, el Parlament de les Religions del Món, sota el lema "Camins de la Pau: la saviesa d'escoltar, la força del compromís" podrà mostrar pràcticament que totes les grans tradicions religioses defensen la tolerància, la pau, la solidaritat i la justícia necessàries per a la coexistència i la integració. Tots els pobles del món són actualment interdependents a l'interior d'una xarxa pressionant a causa de la globalització. Per això la vida en comú demana no només una transformació de les institucions econòmiques, civils, polítiques i militars, sinó també una conversió i renovació de les institucions religioses. D'això en depèn que la rica herència de les diverses espiritualitats habiliti per a la comunicació entre els pobles i la prevenció de conflictes.

Mateu Terrats i Oliver

H O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 - Telèfon 93 357 65 54 - 08032 BARCELONA

Sis són les coses que Javeh odia i set les que li són abominació: una mirada altiva, una llengua mentidera, unes mans que vessin sang innocent, un cor que planegi projectes inicis, uns peus que corrin adelerats cap al mal, un fals testimoni que faci córrer mentides i un que encengui baralles entre germans.
(Proverbis 6; 16-19.)

NECROLÒGIQUES

MIQUEL CAMPANY I GRAU

I segueix la desaparició de bons amics, entusiastes col·laboradors dels nostres Lluïsos. Ara ha tocat el torn d'en Miquel Campmany i Grau, que ens va deixar el 27 de febrer, cristianament, com sempre havia viscut, en una residència del Lluçanès on, per motius de salut, havia ingressat amb la seva esposa feia tan sols un mes. Nascut a la barriada el 29 de gener del 1912, havia complert, per tant, 92 anys.

Fil d'en Gaspar Campmany —al meu entendre, el millor actor que ha trepitjat el nostre escenari, la darrera actuació del qual fou el 31 de juliol del 1932—, en Miquel, seguint l'exemple del seu pare, ingressà al quadre escènic i hi debutà el 24 de juny del 1929, a l'edat de 17 anys. També la seva germana Carme havia actuat (amb el quadre femení).

Però durant la seva joventut, la més gran afició d'en Miquel era sens dubte el futbol. Jugador destacat de la nostra "Penya Pacifics", hi havia actuat en 61 partits sobre un total de 67. I si a un altre equip local els faltava un jugador, allà hi havia en Miquel disposat a jugar dos partits en un mateix dia... o tres, si es presentava el cas.

A l'escenari prompte es convertí en un magnífic actor dramàtic i trágic, anant-li de meravella el paper d'Asser de l'obra *Maleit de Déu*. Interpretà els papers de Caifàs i de Sant Jaume a *La Passió* i també el Naim de *L'Estel de Natzarete*. No es quedava endarrera en papers còmics estil Jan d'El Joc dels Quarats. El 1946 es feu càrrec de la direcció del quadre juvenil, càrrec que exercí fins al 1951.

A partir d'aquí deixa tota activitat en el Centre i es llaura intensament a la poesia, que era la seva gran il·lusió, i que dedica quasi exclusivament a cantar la barriada, la seva rodalia i, especialment, les muntanyes properes. Algunes de les seves composicions figuren al nostre BUTLLETÍ i moltes més a la revista *Hortavui*. En el recordatori repartit al seu funeral hi figura un dels seus darrers treballs: "Us recordaré", que fou magníficament recitat per la seva neboda Anita Juvé i Campmany.

El 1936 havia tingut l'encert de prendre per esposa la Mercè Galí amb qui hi havia conviscut en sant matrimoni, amb indestructible unió, durant 67 anys.

Amic Miquel: amb tu desapareix l'únic que em quedava dels amics del meu temps. Ens va unit sempre molt bona amistat. Hiem passat milers i milers d'hores junts; a l'escenari, a l'Orfeó, amb els "Pacifics", amb el grup excursionista "Els Ocells", als camparaments, amb més de cinc anys de ser companys de treball a la dècada dels 40... Et vaig visitar a casa teva fa un parell de mesos. Fou la nostra darrera trobada en aquest món. Espero que ens tornarem a veure a la Glòria. Tu ja hi ets, quin dubte hi ha!

El nostre més sentit condol a la teva entrançable esposa Mercè i resta de la família. No t'oblidarem pas. Prega per tots els qui t'hem estimat, amic. Descansa en pau.

Pere Solé i Sans
Març del 2004

EL PRIMER NADAL

El verd perlejat de molsa,
pastors, avets i els galzerans,
flautes i una cançó dolça
fan enllaçar les nostres mans.

Va ésser una nit que florí l'estrella
i es va sentir el plor d'un infant;
serà sempre la nit més bella,
el món actual encara la va cantant.

Fem que il·lumini i eterna perduri
l'estrella tan pura de nou brillant
que el seu brill sempre il·lumini
contemplant a tot l'univers estimant.

Miquel Campmany i Grau
Nadal de 1993.

Miquel Campmany i Grau —com Joan Bartrolí i Bonany— era un dels "meus" tres poetes. Era un dels poetes a qui jo, aquests darrers anys, ajudava, amb il·lusió i bona fe, a posar en net les poesies i les preparava per fer-ne senzilles impressions amb el meu ordinador... o per fer-les publicar en les pàgines d'aquest BUTLLETÍ, d'*Hortavui*, de *Temps d'Horta* o de *L'Informador* (de la Ciota).

Ja sols em resta un poeta, que viu a les Corts de Sarrià..., gràcies al qual el meu ordinador no es queda del tot sense feina... poètica.

Però jo trobo molt a faltar Joan Bartrolí i Bonany i Miquel Campmany i Grau, a qui tants hortencs ja vells associem encara amb el personatge de Caifàs.

Manuel Gausachs i Mari

SANT JORDI A LA SAGRADA FAMÍLIA

L'associació Amics de Sant Jordi ha endegat una campanya per a la realització d'una escultura del Sant destinada al Temple de la Sagrada Família amb motiu d'escaure 1700 anys del seu martiri (303/2003).

L'escultor Josep Mª Subirachs és l'encarregat d'esculpir en bronze una imatge de 3 metres d'alçada que ocuparà un lloc destacat a l'interior del temple.

Els Amics de Sant Jordi, a través d'aquest comunicat, fa una crida a totes les Entitats del país perquè hi donin suport moral i econòmic.

Les aportacions es poden fer per ingress bancari a "La Caixa", compte número: 2100-3025-96-2200545602, indicant el nom i els cognoms del titular, o bé el de l'Entitat de què es tracta.

Gràcies.
Antoni Puchal

(EXTRET DEL DIETARI DE PEPITA PRADELL, MARE DE LA NOSTRA SÒCIA EULÀLIA ROUSSE.)

"... 22 d'agost de 1909.— Fa quinze dies que tornem a ésser a la torre puix que pels tristos successos del juliol, havíem baixat, millor dit, fugit, cap a Barcelona tots els de la Colònia... Ja estem més tranquils. Quants sustos i angúnies, Déu meu! En recordar tot el que hem passat aquests dies, els cabells se'm posen de punta! L'Església Vella és completament destruïda. Aquella església on tants cops havia pregat a Déu. Quantes llàgrimes d'agraïment, quantes de dolor, havien sentit aquelles parets! Quantes gràcies alcançades a petició d'aquelles imatges que els hortencs veneraven de molts segles enllà! Mai més tornaran aquells altars ni aquelles imatges que eren una verdadera joia d'antiguitat! Cruels! Ignorants! Déu us perdoni i posi un bon remei!

ELS NOMS DELS CARRERS

(Copiem del Butlletí IDEAL (Juliol/agost, 1965))

"... El passat 9 de maig es va posar una làpida que dóna nom a un nou carrer del nostre barri: **Pintor Josep Pinós.**

"L'acte fou presidit pel senyor Costa Ugeda, tercer tinent alcalde del nostre Ajuntament, acompanyat per Josep Pich Salarich i altres autoritats i representants de la nostra ex-villa. Presidiren l'acte na Pilar Pinós de Durall, el germà, Rafael Pinós i nombrosos parents i amics... Després d'un breu i documental parlament del nostre estimat "concejá" Pich Salarich que posà de lleure la doble personalitat de Josep Pinós: enginyer i artista pintor, féu ressaltar la personalitat de l'artista.

"...Des d'aquestes pàgines, ens plau felicitar al Centre d'Estudis per la feliç iniciativa d'honorar els nostres carrers amb nom d'hortencs dignes de constar-hi per la seva rellevant personalitat.

Biografia del pintor:

Josep Pinós Comes, nat a Horta l'any 1873 en un lloc conegut com a "can Baliarda". Estudià la carrera d'enginyer i també estudis artístics a l'Escola de Belles Arts de Barcelona. Va passar temporades a París i als estius residia a Olot. Es va relacionar amb Vayreda i era amic de l'escultor Josep Llimona. Ingressa a l'escola d'Olot... En el certamen de l'any 1894 celebrat a Barcelona, exposa una pintura al pastel titulada: "Busto de Capricho" El 1896: "Sortida del Teatre"... 1897... 1898...

Va ser un home de refinada cultura, gran tècnic en la música i concertista... La mort prematura l'any 1916 va impedir que donés a la seva obra tot l'esplendor que s'esperava del seu gran talent.

(Nota: aquesta publicació de l'any 1965, es va haver de fer en castellà, òbviament.)

OFICIS DE DONES D'HORTA

El dia 10/3/2004 els Lluïsos ens va obsequiar amb un reportatge sobre oficis de les nostres dones d'Horta, preparat per la Dora Serra. Tots els que hi érem vàrem quedar gratament sorpresos en veure i escoltar la vida i oficis de tantes dones del nostre entorn, algunes de les quals eren presents a la sala; altres eren les àvies o besàvies nostres: bugaderes, modistes, perruqueres, metgesses, llevadores... Com vaig disfrutar en veure la senyora Juliana que és la llevadora que em va ajudar en els primers instants de la meua vida!

Recordo una anècdota que us vull explicar. Quan tenia onze anys vaig anar, juntament amb unes amigues, a casa de la senyora Juliana perquè em foradés les orelles per posar-me arracades. Ho va fer i no em va voler cobrar perquè em va dir: "esto te lo debía, porque tu padre, que tiene mal genio, no permitió que lo hiciera en el momento adecuado; decía que es cosa de los africanos esto de agujerear oerjas!"

Que bonic veure l'antic mercat de la plaça Eivissa que tantes vegades havia visitat amb la mare! Em pujava a coll perquè jo era petita i ho volia veure bé tot.

Tot aquest treball tan ben enfilat que semblava fàcil, de segur que li ha portat moltes hores de feina a la Dora. Seria bo que en sortís un llibre.

La sala estava plena i tothom va disfrutar recordant persones que han format part de les nostres vides. En acabat, vam anar a felicitar la Dora i desitjar-li que per molts anys pugui gaudir de la intel·ligència i bona voluntat en fer tantes coses bones i instructives. Vam trobar admirable que tingués la col·laboració d'una néta i dels fills! Que bonic poder comptar amb la família!

Estic segura que ella també passarà a la història d'Horta com a bona historiadora, com a professora, com a actriu, com a rapsode, com a escriptora i, sobretot, com a gran persona. Felicitats, Dora!

Magdalena Cabacés i Montserrat Reguard

A L'HORA D'ESCRUIRE EN CATALÀ

A l'hora d'escriure en català —a mà, a màquina o amb l'ajuda d'un ordinador—, no n'hi ha prou amb saber ortografia. No n'hi ha prou amb saber que Horta s'escriu Horta i no pas Horte, ni Orta, ni Orte. I que Guinardó és Guinardó i no pas Guinerdó, Guinardor o Guinerdor.

Puntuació. A l'hora d'escriure en català —o qualsevol altre idioma— cal dominar una mica la puntuació. Convé saber col·locar al seu lloc els punts [.], les comes [,], els parèntesis [()], els guionets [-], els punts d'exclamació [!], els interrogants [?], els punts suspensius [...]...

Punts suspensius. Una regla molt senzilla de recordar és aquesta: els punts suspensius són sempre tres i només que tres. Hi ha moltes persones que quan posen punts suspensius se senten espèssides i en tedelegn cinc o sis o més... No! Recordem-ho: els punts suspensius [...] són sempre sols 3.

Guionets i guions. Hi ha incisos que poden anar, senzillament, entre comes:

Les coses, en aquest cas, són així.

O entre parèntesis:

Les coses (en aquest cas) són així.

O entre guions llargs:

Les coses —en aquest cas— són així.

Però mai, entre esquitllats guionets:

Les coses -en aquest cas- són així.

Els guions dels incisos han de ser llargs. Això, escrivint a mà, es fa fàcil de solucionar. Però escrivint amb un ordinador i un tractament de text, cal pulsar Alt+0151.

Es a dir, cal mantenir premuda la tecla Alt i, al mateix temps, pulsar els números 0151 del bloc numèric que tenim a la dreta del teclat. Així de senzill.

Ma-Ga-Ma

FRASES PER EMPRAR

Quan escrivim en català, mirem d'enriquir els textos amb refranys i frases fetes. Com ara...:

- Avall que fa baixada
- Estic com una coca
- Fa una pila de dies
- Fer un nus a la cua
- Fet miques
- Ficar el nas
- Ficar els peus a la galleda
- Ficar la banya en un forat
- Fregar pels morros o nassos
- Fúmer-se de lloros
- Gat vell
- Gata maula
- Gratar-se la butxaca
- Guardar alguna cosa al pap
- Ha begut oli

ORDINADOR (Masculí o femení?)

Amb ocasió d'un estudi recent fet als Estats Units, es preguntà a dos grups d'experts si l'ordinador feia referència a un objecte de tipus masculí o femení. Un grup estava constituït per dones i l'altre per homes. Cada grup havia de donar quatre raons per justificar la seva opinió.

Grup de dones:

L'ordinador és de gènere masculí per les següents raons:

1. Per captar la seva atenció, abans l'has d'engegar.
2. Està ple d'informació, però sense cap imaginació.
3. Es dona per suposat que us està ajudant, quan de fet, la meitat del temps, ell mateix és el problema.
4. Tan bon punt t'emboïques amb un, de seguida t'adones que si haguessis esperat una mica més, n'hauries trobat un altre amb més prestacions.

Grup d'homes:

L'ordinador és de gènere femení per les següents raons:

1. Ningú, tret del seu creador, és capaç de comprendre la seva lògica interna.
2. El llenguatge natiu que utilitza per parlar amb un altre ordinador, no hi ha qui l'entengui.
3. El més insignificant error és guardat en memòria per ser reutilitzat en el moment més inoportú.
4. Tan bon punt t'emboïques amb una, de seguida t'adones que hauràs de gastar la meitat del teu sou en complementos.

Pescat a la Xarxa d'Internet

RECOLLIDA DE LLIBRES EN CATALÀ

Solidaritat amb la Franja de Ponent

Quatre comarques de la Franja no tenen reconegut el seu idioma i cultura. Ajudem-los a conèixer la seva llengua. Necessitem llibres en català per a les escoles i biblioteques!

CAL - HORTA
COORDINADORA D'ASSOCIACIONS
PER A LA LLINGUA

ESBART FOLKLÒRIC D'HORTA

ACTUACIONS DIVERSES

INTEM amb interès acudir a totes les cites d'actuacions que es vagin presentant, sobretot perquè és una forma de potenciar l'interès en els dansaires i la millora de la seva preparació. Així el grup juvenil ha actuat en les festes de Sant Antoni, convidat per l'esbart Sagrat Cor, i actuarà el 21 de març al SAT (Sant Andreu Teatre), en una trobada de cossos de dansa en què se celebra el 25è aniversari de la Roda d'Esbarts Catalònia.

D'altra banda, el grup Infantil va acudir al Poble Espanyol en la trobada organitzada per l'esbart Rocasagna. Trobada força interessant, ja que permet oferir les nostres danses tradicionals als visitants, d'aquí i de fora, que solen passejar per allà. Us en mostrem una fotografia en què es veu l'enquadre magnífic de l'actuació. (en la portada d'aquest Butlletí veiem plasmat un moment de l'actuació)

A casa nostra es va donar la trobada de Roda d'Esbarts, el diumenge 14 de març, amb l'esbart del Centre Moral de Gràcia, l'esbart Sant Jordi i l'esbart de Santa coloma de Cervelló. Actuació força reeixida, tot i que les circumstàncies del moment (l'atemptat a Madrid) van donar un to trist a la tarda, i, així, farem constatar un minut de silenci i la col·locació de quatre roses per part de les dansaires del grup Preparatori en honor de les víctimes.

Mercè Saló

TEATRE

MATERIA RESERVADA

Els passats dies 7 i 8 de febrer d'aquest 2004, el grup de teatre L'Auca, dels Llússos, ens va oferir l'obra de Hugh Whitmore *Materia reservada*, basada en una fets ocorreguts els anys 1960-1961 a Londres.

Una comèdia dramàtica molt ben treballada i amb una magnífica interpretació per part dels actors que hi intervenien, com en Xavier Sala, la Laura Rovira, etc. Un

bravíssim per la magnífica interpretació de la lliça Ifigo en el paper de Bàrbara, sobretot en els moments més dramàtics de l'obra fets amb una naturalitat com si els visqués.

Una bona labor de direcció per part de l'Eduard Dosalgües, demostrant la bona professionalitat d'aquest director en el món del teatre. En resum, una magnífica peça dramàtica que va complaure els assistents. L'enhorabona a tots. Esperem tornar-los a veure en una altra bona obra. Endavant!

Ricard Terradas i Muz

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

CULPABLES

Els passats dies 20 i 21 de març tingueren lloc en el nostre teatre les representacions pel Grup Juvenil de l'obra *Culpables*.

És una obra en la qual un metge és víctima d'un xantatge per part del marit de la dona que estima, i ell vol evitar-ho per por de provocar un escàndol. Una obra en la qual els cinc actors participants van lluir-se bé amb una bona interpretació. També hi hagué una bona labor de direcció per part de l'Onofre, la Cristina i l'Albert, i demostrant que tenen una bona voluntat i ganes de seguir amb aquesta tasca.

S'ha de reconèixer que aquest grup té empenya i en les obres que han representat han complagut els espectadors i amics que els han vingut a veure actuar. Endavant, nois, i fins a la propera.

Ricard Terradas i Mut

Flors Dante

Grup de Floristes
de Catalunya
SOCI N.º 604

C/. Dante Alighieri, 73
Tel. 93 429 95 45
08032 BARCELONA

E-mail: FlorsDante@hotmail.com

TELEFLORA
SOCI N.º 1778

La veritable pau interior s'aconsegueix fent resistència a les passions, no pas cedint-hi. (Kempis.)

Com neixen les passions: en principi un pensament, després una imaginació exaltada, tot seguit el plaer i el consentiment. De mica en mica, l'Enemic envaeix tota l'ànima. (Kempis.)

ENTREVISTA

ELSA BLASCO I RIERA
(Regidora del districte Horta-Guinardó)

Des de l'any passat, 2003, l'Elsa és la nova Regidora del districte i, tal com vam fer amb els seus antecessors, la volem presentar a tots els socis i simpatitzants d'aquesta Casa. L'Elsa és jove, nascuda l'any 1966; és mare de família (està a punt de parir la segona nena) i té molta empena. Des de l'any 1994 que ja comença en el càrrec de Consellera del grup Iniciativa per Catalunya-Verds. Coneix, doncs, aquest món polític en què es mou. Té una mirada clara, neta i alegre que et fa sentir còmode.

Dora = Quina és la feina d'una Regidora? Quin és l'espai geogràfic que ocupa la seva regidoria?

Elsa = Contestaré, de primer, la segona pregunta perquè ens puguem situar. El districte Horta-Guinardó comprèn dotze barris: Sant Genís del Agudells, Montbau, Font del Gos, Horta, Teixonera, Vall d'Hebron, la Clota, Carmel, Font d'en Fargas, can Baró, Guinardó i Baix Guinardó. Cada barri està representat per la seva Associació de Veïns amb les que ens relacionem i tractem de conèixer millor la realitat. En quant a la feina concreta consisteix en assistir als òrgans de govern de l'Ajuntament per tractar els problemes generals de la ciutat i fer-me responsable dels que pertanyen a la meua zona. Hi ha 10 plenaries a l'any on podem planejar, discutir i prendre decisions.

Dora = Em pots explicar una mica com has arribat a Regidora?

Elsa = Des ben jove que m'havia interessat per la política i entro a formar part del Pscu primer i d'Iniciativa Verds després. L'any 1994 em nomenen Consellera de Districte. M'encarreguen fer el seguiment de la Biblioteca (el Regidor era l'Albert Batlle del PSC, que ens va cedir un lloc dintre del seu grup municipal). El mandat 1995-99 sóc Consellera de Benestar Social i de Dones. El mandat 1999-03 porto Medi ambient, Dones, Solidaritat i Cooperació (aquesta conselleria no existia el 95, no hi ha hagut responsable polític fins el 99). El desembre de l'any 2001 deixo de ser consellera i em substitueix el Víctor Valls. Entre el

1999 i el 2004 he estat la coordinadora del Grup Municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds, a l'Ajuntament de Barcelona. Només me n'he separat durant els quatre mesos de baixa maternal. L'any passat, en les eleccions municipals, formava part de la llista ICV en quarta posició. Com que vam aconseguir 5 regidors, en el pacte del govern de PSC, Esquerra i ICV, s'acorden les responsabilitats entre els tres partits i em donen a mi la regidoria d'Horta-Guinardó que em ve com anell al dit perquè és la zona que més coneix ja que vaig néixer al carrer Padilla, al Baix Guinardó.

Dora = És un districte molt gran i diferent una zona de l'altra. Coneixies Horta?

Elsa = En tenia referències a través del Consell de les Dones: les mogudes veïnals d'abans de la democràcia i de després. Descobreixo els Lluïsos a través de l'Oriol Estela que ballava a l'Esbart. Vaig veure'ls actuar per primera vegada a la plaça de Santes Creus l'any 1994. També acudia a veure els campionats d'escacs del grup de nenes que portava el Melendres. L'any passat, en ser nomenada Regidora del districte, la primera Entitat que visito, el meu primer acte públic és els Lluïsos, durant les festes del seu Patró. Vaig anar-hi amb el marit i la nena. Em sembla sentir encara l'olor de botifarres a la brasa, que feia el carrer Feliu i Codina.

Dora = Ara que ja has fet reunions amb tots els representants de la zona, et sembla que et fan cas i pots ajudar a solucionar problemes?

Elsa = Hi ha molta gent que em coneixia des de fa una pila d'anys i això és bona confiança. Veuen com s'acaben les coses que es comencen i això és important.

Dora = Te n'has trobat coses a mig fer que ara has de resoldre?

Elsa = S'ha d'acabar de resoldre l'obertura del carrer Fastenrath i la urbanització del carrer Coimbra. S'ha enderrocat una part de les cases de la plaça Ciutadella deixant-hi només una casa que és particular i que està catalogada en el patrimoni històric. Els propietaris tenen l'obligació de conservar-la, arreglar-la i restaurar-la. En quant al carrer, hi ha un fort desnivell i s'estan fent els projectes necessaris a través dels Serveis Tècnics del Districte. És un projecte delicat. El problema principal és saber quants diners costarà i amb què comptarem. Es farà un concurs públic per a escollir l'empresa constructora que haurà de portar el projecte a bon terme.

Dora = I de can Mariner, què me'n dius? Aquesta setmana passada hi van entrar "okupes". Quan hi veurem la Biblioteca d'Horta?

Elsa = Els "okupes" ja són fora i les possibles obertures, protegides. Tenim l'avantprojecte presentat al Consorci de Biblioteques, per a que el retiqui tot respectant els elements catalogats. No és fàcil. Ben segur que la construcció no començarà abans del 2005. Volem fer les coses ben fetes. Em queden tres anys de Regidora i espero que els plans del districte es tiraran endavant. Sempre poden sorgir complicacions, és cert, però confio en dur a terme tots els projectes començats. M'agrada ser sincera i ser dona de paraula.

Dora = Però ara, aviat hauràs de demanar la baixa per maternitat. Qui et suplirà?

Elsa = Puc delegar algunes coses; en altres, podré assistir-hi encara que estigui de baixa. Per sort visc a prop del Centre del Districte i no és difícil venir a donar una mirada un cop a la setmana.

Dora = Vols dir que la feina de Regidora no ocupa gaires hores? (Fa una rialla mig mofeta.)

Elsa = Depèn. El normal és estar a l'aguait de les 9 del matí a les 10 de la nit i guardar dissabtes i diumenges per assistir a activitats extres: inauguracions, exposicions, festes locals, etc. Sembla un metge de capçalera amb el telèfon mòbil sempre a punt.

Dora = Et perdràs la Mostra d'Entitats aquest any.

Elsa = Hi aniré amb les dues nenes, ben segura! La Mostra d'Entitats, aquesta idea nascuda en els Serveis de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona, se celebra pertot. Aquesta nostra Mostra és la festa del moviment associatiu de tot el districte, en el qual, aquest any, hi participaran 200 Entitats. Potser sí que és una mica feixuc per algunes Entitats prou conegudes que no necessiten fer-se autopropaganda, però n'hi ha moltes de noves que necessiten aquesta interrelació.

Dora = Potser sí que tens raó. Només demanem que no us gasteu tots els diners que la Central us cedeix, en la Mostra. Pensa que a Horta estem fent moltes coses per a celebrar aquest record dels 100 anys d'annexió a Barcelona, i necessitem subvenció extraordinària! (Torna riure amb picardia.) Bé, ara et voldria demanar, com a final d'aquesta entrevista, que dediquessis algunes paraules als lectors del nostre BUTLLETÍ.

Elsa = M'agradaria que el meu mandat com a Regidora es recordés com una entesa de diàleg, una relació més franca entre les Entitats i tota la gent que hi ha al darrere. Si ho aconseguixo, em donaré per satisfeta.

Dora = A nosaltres també ens agrada com a dona de paraula, perquè els polítics, malauradament, teniu mala premsa. Tu, encara no tens cara de política. Això et salva.

25/3/2004

Abans de tirar a màquines aquest BUTLLETÍ la Elsa ha tingut la seva segona criatura: **Noa**. Donem la benvinguda a la petita i felicitem als pares i germaneta.

Dora Serra
13/4/2004

SECCIÓ DE CINEMA

RESUM DE L'ANY 2003

Un any més hem anat omplint amb cinema aquells dissabtes i festes en els quals no hi havia cap altra activitat prevista a la sala d'espectacles, i hem mirat d'oferir el millor cinema (que hem pogut) per als més menuts.

Durant els mesos de gener a març i de setembre fins a desembre, es van projectar 10 pel·lícules, amb una assistència total de 2.521 persones. La pel·lícula vista per més espectadors (329) va ser *La leyenda de los siete mares*.

Un cop de setmana al mes es va continuar enviant

propaganda a les escoles i parvularis de la pel·lícula més adient.

Una vegada més, la Secció de Cinema d'aquest Centre Parroquial d'Horta agraïeix a en Josep Forn la seva continuada col·laboració en la programació dels films, i a la incondicional col·laboració de Francesc Coma, Antoni Nerín i Ricard Terradas.

PROJECTES: Els nostres projectes són la nostra constant preocupació per seleccionar les millors obres cinematogràfiques que ens deixin fer les distribuidores i que siguin les millors per a la mainada.

Jaume Caminal

La Caseta de l'Alba
Cortines - Edredons - Roba per a la llar
Confeccions a mida

La política ha arribat a ser l'art de servir-se dels homes fent-los creure que se'ls serveix.
VALÉRY.

Quan tots t'abandonen, Déu es queda amb tu.
GANDHI.

FOTOGRAFICA

En el XIII concurs Social de fotografies ha augmentat el nombre d'obres presentades respecte als anys anteriors. Nous socis dels Lluïsos s'hi han incorporat.

Cal insistir en la importància que té l'assistència als veredictes del Jurat per aprendre a fons les tècniques actuals i ajudar-nos a perfeccionar les nostres fotografies. Aquest any, els tres membres del Jurat, després de les classificacions pertinents ens han donat una classe magistral sobre els pros i els contres de les obres premiades. Esperem que en propers veredictes, la Sala Fòrum sigui plena a vessar d'espectadors.

Moltes gràcies als membres del Jurat.

Jaume Caminal

El veredict de d'aquest XIII concurs fotogràfic va ser el següent:

Jurat Qualificador:

Montse Enero Inglès

Albert Mayol Faura

Jaume Vila Alaman

Socis C.P.H. (blanc i negre)

Primer premi: Eulàlia Martí i Llobet

Segon premi: Josep Puigbó i Puigferrat

Tercer premi: Carme Oliva i Morera

Socis G.F.H. (color)

Primer premi: Ernest Sitjà i Franquesa

Segon premi: Dora Serra i Espada

Tercer premi: Eduard Gómez i Antón

Socis C.P.H. (color)

Primer premi: Carme Oliva i Morera

Segon premi: Josep Puigbó i Puigferrat

Tercer premi: Joaquim Sánchez Giménez

Socis G.F.H. (blanc i negre)

Primer premi: Llorenç Taberneró Gracia

Segon premi: Carme Ballester i Piqué

Tercer premi: Ernest Sitjà i Franquesa

L'enhorabona a tothom!

BASES DEL XXXII CONCURS NACIONAL DE DIAPOSITIVES EN COLOR

Participants: Tots els afeccionats a la fotografia.

Tema: Lliure

Obres: Màxim tres per autor, que no hagin estat premiades.

Mides: Diapositives muntades en marquets de 50x50 mm exclusivament.

Presentació: Lema i ordre de projecció.

Trameses: Grup Fotogràfic d'Horta, c/ Vent, 10 o 8 bis, 08031 Barcelona. en sobre tancat: lema i a l'interior: nom, adreça, telèfon, lema i títols en el seu cas. Entitat fotogràfica a la qual pertany.

Jurat: tres membres reconeguts de la Federació Catalana de Fotografia; el seu veredict de serà públic i inapel·lable.

Obres premiades: una còpia en paper restarà en propietat del Grup organitzador.

Termini d'admissió: 5 de juny del 2004

Veredict: 6 de juny, a les 10,30 hores

Comunicació del veredict: Per-correu als premiats i a la resta de concursants, en retornar les obres.

Lliurament de premis i projecció pública: 20 de juny a les 13 hores, al nostre local social del Centre Parroquial d'Horta, c/ Fel·liu i Codina, 7 i 9 - 08031 - Barcelona.

Devolució: Les obres es retornaran durant el mes de juliol

EL RACÓ DELS LLUÏSOS

La fotografia del Butlletí nº 78 corresponia a la tanca de la porta d'entrada als Lluïsos
La guanyadora ha estat:

Antònia Rimbías Palacio

Endevineu aquest nou racó i us guanyareu un rodet fotogràfic.

Una criatura pot ensenyar tres coses a un adult:

1a. A posar-se content sense cap motiu.

2a. A estar sempre ocupat en alguna cosa.

3a. A saber exigir, amb tota la força, allò que desitja.

PAULO COELHO

ELS CONILLS DE XOCOLATA

¿Sabeu tots la història dels conills de xocolata que posem a les mones?

Vet aquí una vegada una família de conills ben avinguda: la mare conilla, el pare conill, i els seus fills i filles: Marta, la gran; Cristina, la mitjana, i David, el petit.

Era el diumenge abans de Pasqua. La Marta i la Cristina decidiren fer una coca per esmorzar. Van entrar a la cuina amb molta cura, van preparar-ho tot: ous, farina, llevat i sucre i cap al forn. En David, un xic entremallat, no parava de ficar el nas. I sempre rebia la mateixa resposta: "Fuig d'aquí!"

Mentre la coca era al forn, van preparar la xocolata desfeta per cobrir el pastis. Van deixar-lo tot reposant i, al cap d'unes hores: xxxaaaah!!! Havia caigut la cassola de xocolata (per sort, ja era freda!) al damunt del conillet David i aquest s'havia amarat de cacau.

Quan la Marta i la Cristina començaren a cridar, la mare arribà amb l'ai al cor: "Què ha passat? Què és tot això?"

La Marta i la Cristina reien per sota el nas. La mare estava a punt de castigar-los a tots plegats, quan va arribar el pare. En veure la situació, va rumiar un moment i digué:

—No, no. No els renyis. Mira quina idea tan bonica!

Ningú va entendre res fins que va tornar amb les seves eines de fuster. Va fer un motlle semblant al seu fill i el va omplir de xocolata. Va fer anar a rentar en David i, en tornar de la dutxa: La primera figureta de conill de xocolata! La van posar al damunt de la coca feta per la Marta i la Cristina, i... apa, a endrapar!

Des d'aleshores, la família reparteix les seves figures per totes les pastisseries del món

Carmina Lara

EL POBRE LLOP FEROTGE

El bosc era casa seva. Jo hi vivia feliç i m'agradava de mantenir-lo net i bonic. Tenia molts amics i m'agradava conversar-hi.

Un dia, mentre recollia unes deixalles llençades per uns excursionistes, vaig sentir passos. Era una nena vestida de manera molt estrafolària, tota de vermell i amb una caputxa del mateix color. Molt alegre i despreocupada, anava destrossant flors, xafant l'herba i llençant a terra els papers dels caramells que es menjava.

Li vaig preguntar qui era, d'on venia i on anava. Ella em va dir, bo i cantant i ballant, que anava a veure la seva àvia, que li portava una cistella amb mel. Em va semblar una nena maca, però també sospitosa, i jo havia de vetllar pel meu bosc. Vaig pensar que caldria demanar a la seva àvia que li expliqués que no es pot anar pel món destrossant-ho i embrutant-ho tot i vestida d'aquella manera com per espantar la gent.

Com que la nena es devia distreure pel camí, jo vaig arribar abans que ella a ca la seva àvia. Era una senyora molt simpàtica. Li vaig explicar l'actitud de la seva néta i la bona senyora va estar

d'acord que mereixia una lliçó. Em va demanar que jo esperés la nena, mentre ella anava a veure la seva filla per parlar del capteniment de la mocosa.

Era una dia molt fred i l'àvia no havia encara encès la llar de foc. Així que jo, per abrigar-me, em vaig posar un vestit de l'àvia. I quan la nena arribà, es va riure de mi i digué no sé què força desagradable de les meves orelles. Jo li vaig dir que eren d'aquella manera per tal de sentir-hi millor. Llavors la nena va fer una observació insultant sobre els meu ulls tan sortits.

Comprendreu que jo em comencés a molestar: aquella mocosa era molt antipàtica i mal educada. Jo, però, no em volia enfadar i vaig replicar que tenia els ulls d'aquella manera per veure-hi millor.

Però a la xavala li agradava ficar-se amb els altres i em va tocar precisament el punt feble: les dents. Sempre m'he sentit complexat per les meves dents tan grosses i lletges. I el comentari de la mocosa va ser molt, molt desagradable. Sé que m'hauria d'haver dominat, però vaig saltar-li al damunt i vaig exclamar que eren-per a menjar-me-la millor.

Siguem seriosos. Cap llop no pot menjar-se una nena; tothom ho sap.

Però aquella xicoteta estrafolària i mal educada va començar a córrer cridant que me la volia crushar i jo vaig córrer-li al darrera per calmar-la. Com que la

roba de l'àvia em feia nosa, me la vaig treure.

Sobtadament, la porta va obrir-se i va aparèixer un caçador amb una escopeta que va començar a disparar.

Per sort, tenia mala punteria i jo vaig poder escapollir-me per a finestra.

M'agradaria dir que aquí s'acabà la història, però no. L'àvia no va voler explicar mai la veritat del que havia passat i ràpidament va córrer la brama que jo era un animal ferotge, dolent de mena i devorador de nenes indefenses. I tothom comença a evitar-me.

No sé pas què va ser d'aquella estrafolària i antipàtica nena, però jo ara estic sempre sol. Ningú no vol parlar amb mi i no sóc gens feliç.

Autor Anònim

ENDEVINALLES

Una serp sembla
i amb la serp sóc;
no mossego ni m'enrotllo;
el borratxo m'estima molt. (1) (Ja lletra S)

Jo presideixo la taula
amb pretendents al voltant;
l'un em pren i l'altre em deixa
i em quedo sense casar. (2) (l'ampolla del vi)

TEATRE (18/1/04)

Per començar Tany els la VAI seguirem amb les actuacions el tercer diumenge del mes, aquest cop els de la **Cia. Dreams Teatre**, representaran amb gran èxit **Blanca Neus i els 7 Nans**, un combinat de teatre i titelles que va delectar xics i grans amb les trapelles dels nans, la dolenteria de la bruixa i el típic etern candidat a la presidència d'un país imaginari.

6è CONCURS DE DIBUIX

Com ja va essent costum, el mes de gener organitzem el típic concurs de dibuix. Els petits Dalis, gaudiren de la pintura com en "Van Gog" per casa seva. Cap als vols de les set, el nostre jurat feren acte de presència i començaren a deliberar. La qualitat de les obres augmenta amb els anys i la tria final fou molt renyida. Acabat el veredict, procedirem al lliurament de premis, que com sempre n'hi havia per a tots els petits autors. Un cop més agraïm la presència dels Germans Lino i Santiago Lainez i en Josep González de la seva desinteressada tasca com a jurat.

Pere Solé i Serra

TITELLES (15/2/2004)

Un cop més hem programat una sessió de titelles pels més petits. La Companyia d'**Estranquis** ens ha ofert el seu muntatge de: **Barrabum, el núvol que no volia fer ploure**. Han sabut fer volar la imaginació d'aquest públic tan especial i encantador.

La història va del núvol Barrabum que està entestat en no deixar caure la seva aigua. La resta dels

personatges de l'obra, com que necessiten la pluja, se les pensen de tots colors per fer-lo canviar d'idea.

Una història ben original i molt ben resolta que, durant una hora, ens ha fet gaudir a tothom. La platea plena. Comentària d'aprovació a la sortida, cosa que ens motiva a tornar a la càrrega d'aquí a un mes.

I conte contat, aquesta crònica s'ha acabat.

Toni Rimblas

TITELLES PER A MANS UNIDES

Aquest mes de març hem programat una sessió extra de titelles, la recaptació de la qual s'ha destinat a Mans Unides.

Així doncs, el diumenge dia 7 hem ofert l'espectacle **La Rateta Presumida** per la companyia **El Forat del Niu**. En un principi hauria d'haver estat **La Caputxeta Vermella**, de la mateixa companyia, però per causes d'agenda s'ha canviat.

Tant se val! El públic ha respost igual de bé. Hem omplert la platea de gom a gom, fins i tot alguna família ha preferit anar a l'amfiteatre (tot i que sent titelles no és el lloc més idoni, ja que es veuen els titellaires), per tal de que els seus fills no es quedessin sense entrada.

I la veritat hauria estat una llàstima que s'ho haguessin perdut, perquè ha estat un espectacle molt bonic. La Mercè i el Xus passaven de donar vida als personatges mitjançant els titelles, a ser ells mateixos els personatges en qüestió. Hi havia moltes cançons, que això la canalla sempre ho agraeix, i un final molt dolç en què la rateta es converteix en un angelet després de ser cruspida pel gat, com tots ja sabem.

Per finalitzar, l'acomiadament "made" in Forat del Niu, que per si algú no el coneix, sols diré que és molt simpàtic i que ho vinguin a veure la propera vegada.

Gràcies a tots els que heu vingut i als qui heu fet donatius extres, per col·laborar en una causa tan humana.

Fins aviat.

Toni Rimblas

LA VAI SE'N VA A ESQUIAR!!!

Sí, sí, heu llegit bé, el dia 14 de febrer, malgrat l'amenaça de no haver-hi neu, la colla de la Vai ens en vam anar, uns a jugar amb la neu i els altres a fer esquí de fons a Tuixén la Vansa.

Ens vam haver de llevar molt d'hora i fer moltes corbes per la carretera per arribar a les pistes d'esquí. Durant el viatge els nens i nenes va semblar que es possessin d'acord en fer un concurs no organitzat de... bé, ja sabem què passa amb les corbes...

Després de recuperar-nos tots, uns del mareig i altres del fred (perquè viatjar amb les finestres abaixades s'agafa fred), vam esmorzar i ens vam equipar amb els esquís, les botes, els pals i cap a les pistes feta gent...

Fer esquí de fons és força fàcil, és com patinar per sobre la neu, es fa un recorregut per pistes de muntanya, on hi ha un caminet marcat.

L'Oriol era el que tenia més experiència, i vam començar a esquiar com bonament vam poder: que si ara se'm creuen els esquís, plofff caigudes i... ara com m' aixeco!!!, al que m'he deixat el pal a darrera, oi que ve una baixadeta, ah! com costen les pujades... fins que, sense saber com, ens vam convertir en gairebé experts esquiadors.

Els més petits van jugar a fer ninots de neu, i després tots vam jugar amb el trineu. I ja se sap que fent exercici s'agafa gana i vam anar a dinar. Després vam poder gaudir d'una sobretaula al solet, que s'estava de "conya".

En fi, una divertida excursió en família que molt probablement es repetirà l'any que ve. Hi voldreu venir?

Anna Sitjà

TEATRE (21/3/2004)

Auvi toca teatre, la Companyia **Catacrac Teatre** ens ha representat **La Ventafocs**. El públic ha respost com sempre i hem tornat a obrir l'amfiteatre.

La música i les coreografies són molt divertides, el ball de les dues germanastres és impressionant. Al moment de convertir la carabassa en una carrossa, la fada demana ajuda al públic i dues voluntàries fan de cobrera i de cavall. Agraïnt la seva col·laboració amb un fort aplaudiment el Príncep i la Ventafocs no paren de ballar. Com ja sabem a les dotze de la nit la nostra protagonista abandona el Palau deixant només una sabata de vidre. Llavors s'inicia la recerca casa per casa i malgrat els trucs de la madrastra i les germanes el Príncep i la Ventafocs es casaran i seran feliços.

Pere Solé i Serra

TENNIS DE TAULA

PÈRDUES DE CÀTEGORIA

Després de perdre per 4 a 3 en l'últim partit de lliga en el camp de l'equip de Vitoria "T-M Gastelx", hem perdut la categoria de Primera Nacional. Tota l'estona anàvem al davant en el marcador, i només la mala sort ens va impedir guanyar el partit. Va ser com si perdéssim per un penal injust en temps descomptat.

Cal tenir en compte que ens trobàvem en un grup molt difícil, en el qual tots els equips, llevat de dos, jugaven amb un jugador estranger. Aquest descens de categoria repercuteix també en el fet que, com que no es poden tenir dos equips en la mateixa categoria, el nostre equip de Segona Nacional també perd la seva, de categoria.

Els dos equips de veterans es troben disputant la copa.

La classificació final de la lliga ha estat el quart lloc en primera categoria, i el cinquè lloc en segona categoria.

El proper mes esperem uns bons resultats en els campionats de Catalunya i Espanya, que se celebraran a Bagà i Alacant.

En el proper número d'aquest BUTLLETÍ, en Josep M. Miró (membre del Comitè de Regles Internacional) ens farà un resum dels carvis en la regla del servei aquests darrers anys.

Secció Tennis Taula

can paulet

fruites i queviures

C./ Tajo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

Les passions tendeixen a afeblir el raonament perquè van contra les seves ordres i aclariments. (Lacordaire.)

Les passions són els oradors que sempre convencen. El més simple dels homes pot persuadir quan obra i parla amb passió més que no l'home eloqüent amb paraules sàvies. (La Rochefoucauld.)

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris aquest primer trimestre del 2004:

Desembre de 2003 (Des del 16/12)

El Vaticà va reclamar que l'ex-president iraquí, Saddam Hussein, sigui jutjat en una seu "apropiada" i criticar els EUA per haver-lo tractat "com una vaca". El cardenal Renato Martino va assegurar haver sentit "compassió i pena" en veure'l "tractat com un animal al qual es miren les dents".

Banc Sabadell compra el banc l'Atlàntic.

L'últim acord del govern Pujol és una subvenció a Omnium de 600.000 euros.

Una apagada sembla el caos a la Vall d'Aran.

Gener de 2004

El PP espera millorar els resultats d'Aznar però evita abaixar la guàrdia.

El terratrèmol de l'Iran ha deixat orfes gairebé 7.000 nens.

190 morts a les carreteres de l'Estat per les festes de Nadal.

ERC es presenta com la força clau per impedir que el PP renovi la majoria absoluta.

Laporta presenta el nou "crac mediàtic", Edgar Davids.

Mor Joan Reventós, expressió del Parlament i històric forjador de la unitat del socialisme català.

Una mare palestina s'immola i mata quatre israelians a Gaza.

Es torna a demanar al Museu Britànic el retorn dels marbres del Partenó a Atenes.

Samsung tanca la fàbrica de DVDs i mòbils de Palau de Plegamans. La plantilla de Samsung va conèixer el tancament a través dels mitjans de comunicació.

El vehicle robotitzat de la NASA baixa de la càpsula i es desplaça tres metres en la superfície de Mart.

20.000 musulmans es manifesten a París en contra de la prohibició de dur el vel a l'escola.

Nani Roma, primer pilot català que guanya el Dakar.

L'Ajuntament de Girona prohibeix aparcar els motos a la vorera.

Walt Disney s'ha vist obligat a plegar l'animació tradicional. El futur de Mickey i companyia és el disseny per ordinador.

Un home de 85 anys mata la seva esposa de 82 en una residència. Els dos avis s'havien casat feia una setmana.

Ronaldinho, soci número 111.545.

Un estudi demostra que dormir consolida les idees i facilita la creativitat. L'experiment indica que al matí es té una visió més ordenada dels problemes pendents.

Europa troba aigua a Mart. Les imatges de la sonda Mars Express aporten la primera prova directa que hi ha aigua congelada.

El Suprem condemna Jiménez de Parga i deu magistrats més del Constitucional per haver arxivat un recurs sense mirar-se'l.

TMB mantindrà els autobusos quan s'estreni el Trambaix.

Powell admet que l'Iraq potser no tenia armes de destrucció massiva.

La magnífica pica barroca de la parròquia de Betlem de la Rambla de Barcelona, l'únic element ornamental de l'interior del temple que es va salvar de les destrosses i la crema de l'any 1936, s'ha trencat en dos trossos a conseqüència de les obres que l'empresa Núñez i Navarro està fent en la finca contigua. Les vibracions dels martells pneumàtics van afectar la paret i la formula on hi ha el rentamans de marbre, que va acabar partint-se. A la finca adjacent de la Rambla, ocupada durant molt anys per les oficines de l'empresa Tabacos de Filipinas, la immobili-

l·lària Nufez i Navarro hi està construint un hotel de luxe. I són aquestes obres les que han fet malbé la pica. La constructora vol indemnitzar la trencadissa amb 1.800 euros, però tant la parròquia com el bisbat consideren que no és una quantitat suficient per arreglar una peça del segle XVIII.

Molt a prop de la parròquia de Betlem hi ha l'església de Santa Anna, que també ha de lamentar que es trenqués la seva creu de terme, que està datada del 1608. Aviat es complirà el quart aniversari de la seva desaparició de la placeta Ramon Amadeu, la que hi ha davant de la façana principal del temple. La nit del Dilluns de Pasqua de l'any 2000 uns joves immigrants van mutilar greument la creu, però van tenir tan mala fortuna que un tros de pedra va caure damunt d'un dels agressors i el va ferir lleument. Per evitar ser inculcats pels danys, el lesionat va posar una denúncia contra la parròquia al·legant que la creu havia caigut perquè estava en mal estat.

Els Mossos d'Esquadra van haver d'assistir a una família en descobrir que una serp d'un metre havia entrat a casa seva a través del lavabo. L'animal era d'una espècie aquàtica, un pitó reial, i havia arribat al pis després d'escapar-se de casa d'un vel·l a través de les conduccions.

Carod es va reunir amb ETA al sud de França a primers de gener. El líder d'ERC va acceptar la cita per la possibilitat d'una treva i demana disculpes per la repercussió del fet sobre el govern català.

El bisbe de Girona ressalta que la unitat d'Espanya "no és un assumpte episcopal".

Maragall accepta la renúncia de Carod-Rovira, que deixarà el govern. En un cop d'efecte, Carod anuncia que se sotmetrà "al veredict de Catalunya" en els comicis del 14-M.

El govern basc recolza Carod i acusa Aznar d'hipòcrita".

Un home sense carnet acumula 88 multes per excés de velocitat.

Febrer de 2004

Més de mig segle de l'obra de Tàpies en la retrospectiva més ambiciosa al Macba.

Els grans bancs guanyen un 20% més tot i els nivells mínims

dels tipus.

Aznar manté que l'amenaça d'armes de destrucció massiva segueix vigent.

ETA responsabilitza el govern espanyol de la filtració de la reunió amb Carod.

Els Mossos avisaran els pares dels menors d'edat que beguin alcohol.

Condemnen un home a dos anys de presó per haver llegit el diari íntim de la seva esposa. El marit va utilitzar el document privat en els tràmits de divorci.

El cap de la CIA nega haver dit que Saddam fos un perill imminent.

Clos estudia convertir el palaü del Parc del Laberint en un hotel.

Un estudi explica per què els nens giren la cara quan se'ls parla. Milions de pares i mestres de tot el món, preocupats per l'actitud evasiva dels seus fills i alumnes, han hagut de fer servir en alguna ocasió la frase "Mira'm a la cara quan et parlo". Aquesta cantarella (sovint expressada en forma de crit) s'utilitza quan els infants giren la cara o miren a terra en una mostra d'aparent despreocupació o falta d'atenció.

Ara, un estudi apunta que, en

realitat, aquesta actitud dels infants no és una falta d'atenció sinó un hàbit similar al que fan servir els adults quan volen concentrar-se o superar un examen.

Així, quan es necessita fer memòria i trobar la resposta adequada a una pregunta difícil, molts adults tanquen els ulls o miren al sostre per facilitar el procés mental desitjat.

ERC demana protecció als Mossos contra l'espionatge del CNI.

El 15% de denúncies per violència a la llar són de pares maltractats pels fills.

El llop torna al Pirineu. Setanta-cinc anys després que morís violentament l'últim llop de Catalunya, s'ha detectat a la Cerdanya la presència d'un exemplar d'aquest animal. L'últim llop autòcton va ser abatut el 1929 als ports de Besoit; el llop nouvingut ha arribat de França procedent dels Apenins italians.

L'eix Vic-Ciutadella pel túnel de Bracons es farà, però amb un carril menys.

Març de 2004 (fins el 15/3)

Detinguts dos etarres amb 500 quilos d'explosius per atemptar a Madrid.

Acebes acusa Carod d'alegrar-se que ETA no anés a atemptar a Catalunya.

Carod titlla de "miserable" el PP i l'acusa de voler que ETA atemptés.

Ibèria se suma a les companyies de baix cost i cobrará pel menjar i les begudes en els vols curts.

El govern del districte rebutja la construcció del túnel d'Horta.

Les urgències psiquiàtriques en nens s'han triplicat en 4 anys.

El CIS atorga la majoria absoluta al PP i un lleu creixement al PSOE.

Nous senyals de trànsit prote-

girant el Trambaix contra els accidents

Després de dotze topades, la concessionària augmentarà el volum del clàxon i distribuirà 300.000 fullets informatius.

Pioners a les cruïlles per on passa el tramvia.

Nova topada d'un turisme amb el tramvia.

Massacre terrorista a Madrid.

Una cadena d'atacs amb bomba als trens de rodalia de Madrid fa gairebé 200 morts i més de 1.400 ferits

La xarxa fonamentalista Al-Qaida s'atribueix l'autoria de l'atemptat, tot i que Interior manté ETA com a "hipòtesi principal".

Al-Qaida reivindica la matança com a "revenja" pel paper espanyol a Iraq.

Batasuna condemna els atemptats terroristes i nega l'autoria d'ETA.

Concentracions a les seus del PP a Barcelona, Madrid i altres ciutats per exigir "la veritat".

Un policia mata a trets un forner de Pamplona perquè no volia posar un crespó negre pels atemptats.

Victòria inesperada dels socialistes i important vot de càstig als populars.

Fi del Aznarisme. Bye-bye, Mr Aznar.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

MOSTRA GASTRONÒMICA
9 de maig de 2004

Reserveu el vostre tiquet

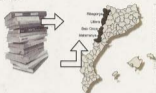
Campanya de recollida de llibres en català

Solidaritat amb la Franja de Ponent

Necessitem llibres en català de tots els gèneres. Si tens llibres que ja t'has llegit o els que no facis servir, portals a qualsevol punt de recollida i els farem arribar a les Associacions de la Franja. La distribució la fan per les escoles i biblioteques pels pobles a través dels grups culturals i la Xarxa de Casals Jaume I. Si voleu més informació podeu consultar-ho a través de la xarxa a: www.franjadeponent.net on trobareu tota la informació de la campanya.

Si tens llibres però no els pots portar, també els podem passar a recollir per casa vostra
T.687. 05.7193 /616.31.05.63 o per correu electrònic a franja@franjadeponent.net
Gràcies per la vostra col·laboració.

No cal dir que tota la col·laboració de la CAL-Horta amb la campanya, la fem de forma desinteressada i sense cap interès econòmic, amb l'únic objectiu de donar suport a la normalització del català a la Franja.

EL CATALÀ A LA FRANJA

El català encara no és llengua oficial a la Franja de Ponent. Històricament sempre ha estat una zona catalanoparlant que pertany a l'Aragó i l'única zona que no ha fixat legislativament l'ús del català.

Més de 160 alcaldes i regidors dels pobles de la Franja van subscriure el denominat Manifest de Mequinensa, va ser signat ja 1984 i ratificat diverses vegades, fent una declaració a favor de normalització a l'ensenyament i a l'ús social del català. Una llengua que parlen els habitants de 62 municipis.

Quatre comarques (la Ribagorça, la Llitera, Baix Cinca, Matarranya) no tenen reconegut el seu idioma i cultura i, de ben segur, els més afectats són els xiquets, ja que pateixen la discriminació més evident, car l'ensenyament és totalment en castellà. Sols hi ha l'opció d'una o dues hores de català a la setmana, de manera optativa i no en tots els pobles.

Però a més a més en la major part de biblioteques i escoles és extremadament difícil, quan no impossible, trobar recursos pedagògics, publicacions i llibres en català.

PUNTS DE RECOLLIDA

- Biblioteca d'Horta:
c/Horta 71
- Llibreria Sagitari:
Passatge de Vila i Rossell 10
- Llibreria l'Escalre:
Pg. Maragall 342
- Llibreria Torres i Puig:
Pg. Maragall 412
- Llibreria Papereria Eivissa:
Pl. Eivissa 7
- Cafeteria llibreria CAT-Guinardó:
Pl. Guinardó 13
- Centre Cívic Matas i Ramis:
c/Feliu Codina 20

- Lluïsos d'Horta:
C/ Feliu Codina 7
- Espai jove Boca Nord:
C/ Agudells 37-45
- Ass.Velins Font d'en Fargues:
C/ Pedrell 67-69
Recollida dijous 19-21 h
- Església St. Marcel:
C/Petrarca, 52
Recollida dijous i divendres 18-20h a secretaria.
- Consell de Joventut:
Pl. Eivissa 17 principal 1º
Recollida de dilluns a dijous de 16.30 a 20:30

Coordinadora d'Associacions
per la Llengua d'Horta
CAL-Horta

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General d'Acció Cívica